
Gangalahari by Jagannatha Pandit

गंगालहरी

Document Information

Text title : gangAlaharI

File name : gangAlaharI.itx

Category : laharI, devii, nadI, jagannAthapaNDita, devI

Location : doc_devii

Author : Jagannathapandita

Transliterated by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com, Sunder Hattangadi

Latest update : January 12, 2005, June 21, 2011

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

ગંગાલહરી

સમૃદ્ધં સૌભાગ્યં સકલવસુધાયાઃ કિમપિ તન્
મહેશ્વર્યં લીલાજનિતજગતઃ ખણ્ડપરશોઃ ।
શ્રુતીનાં સર્વસ્વં સુકૃતમથ મૂર્ત સુમનસાં
સુધાસોદર્યં તે સલિલમશિવં નઃ શમયતુ ॥ ૧ ॥

દરિદ્રાણાં દૈન્યં દુરિતમથ દુર્વાસનહૃદાં
દુતં દૂરીકુર્વન્ સકૃદપિ ગતો દૃષ્ટિસરણિમ્ ।
અપિ દ્રાગાવિધાદ્રુમદલનદીક્ષાગુરુરિહ
પ્રવાહસ્તે વારાં શ્રિયમયમપારાં દિશતુ નઃ ॥ ૨ ॥

ઉદગ્ચન્માર્તણ્ડસ્કુટકપટહેરમ્બજનની-
કટાક્ષવ્યાક્ષેપક્ષાણજનિતસંક્ષોભનિવહાઃ ।
ભવન્તુ ત્વડ્ગન્તો હરશિરસિ ગડ્ગાતનુભુવ-
સ્તરડ્ગાઃ પ્રોત્તુડ્ગા દુરિતભયભડ્ગાય ભવતામ્ ॥ ૩ ॥

તવાલમ્બાદમ્બ સ્ફુરદલધુર્ગવેણ સહસા
મયા સર્વેડવજ્ઞાસરણિમથ નીતાઃ સુરગણાઃ ।
ઇદાનીમૌદાસ્યં ભજસિ યદિ ભાગીરથિ તદા
નિરાધારો હા રોદિમિ કથય કેષામિહ પુરઃ ॥ ૪ ॥

સ્મૃતિં યાતા પુંસામકૃતસુકૃતાનામપિ ચ યા
હરત્યન્તસ્તન્દ્રાં તિમિરમિવ ચન્દ્રાંશુસરણિઃ ।
ઇયં સા તે મૂર્તિઃ સકલસુરસંસેવ્યસલિલા
મમાન્તઃસન્તાપં ત્રિવિધમપિ પાપં ચ હરતામ્ ॥ ૫ ॥

અપિ પ્રાજયં રાજયં તૃણમિવ પરિત્યજ્ય સહસા
વિલોલદ્વાનીરં તવ જનનિ તીરં શ્રિતવતામ્ ।
સુધાતઃ સ્વાદીયસ્સલિલભરમાતૃત્પિ પિબતાં
જનાનામાનન્દઃ પરિહસતિ નિર્વાણપદવીમ્ ॥ ૬ ॥

प्रभाते स्नातीनां नृपतिरमणीनां कुयतटी-
गतो यावन्मातर्मिलति तव तोयैर्भृगुमदः ।
भृगास्तावद्वैमानिकशतसहस्रैः पशिवृता
विशन्ति स्वच्छन्दं विमलवपुषो नन्दनवनम् ॥ ७ ॥

स्मृतं सधः स्वान्तं विरथयति शान्तं सकृदपि
प्रगीतं यत्पापं ञटिति भवतापं य उरति ।
छंदं तद्भृगोति श्रवणरमणीयं भवतु पदं
मम प्राणप्राप्ते वदनकमवान्तर्विलसतु ॥ ८ ॥

यदन्तः प्रेलन्तो बहुलतरसन्तोषभरिता
न काका नाकाधीश्वरनगरसाकाङ्क्षमनसः ।
निवासात्लोकानां जनिमरणशोकापहरणं
तदेतत्ते तीरं श्रमशमनधीरं भवतु नः ॥ ९ ॥

न यत्साक्षाद्देवैरपि गलितभेदैरवसितं
न यस्मिन् श्रुवानां प्रसरति मनोवागवसरः ।
निराकारं नित्यं निजमखिमनिर्वासिततमो
विशुद्धं यत्तत्त्वं सुरतटिनि तत्त्वं न विषयः ॥ १० ॥

महादानैर्ध्यानैर्बहुविधविदानैरपि य यन्
न लभ्यं घोरान्भिः सुविमलतपोराशिभिरपि ।
अचिन्त्यं तद्विष्णोः पदमभिलसाधारणतया
ददाना केनासि त्वमिह तुलनीया कथय नः ॥ ११ ॥

नृणामीक्षामात्रादपि परिहरन्त्या भवभयं
शिवायास्ते मूर्तेः क छल मङ्गिमानं निगदतु ।
अमर्षम्वानायाः परममनुरोधं गिरिभुवो
विडाय श्रीकण्ठः शिरसि नियतं धारयति याम् ॥ १२ ॥

विनिन्दान्युन्मत्तैरपि य परिडार्याणि पतितै-
रवाय्यानि व्रात्यैः सपुलकमपास्यानि पिशुनैः ।
हरन्ती लोकानामनवरतमेनांसि क्रियतां
कदाप्यश्रान्ता त्वं जगति पुनरेका विजयसे ॥ १३ ॥

स्मलन्ती स्वर्लोकादवनितलशोकापहृतये

जटाजूटग्रन्थौ यदसि विनिबद्धा पुरभिदा ।
अये निर्लोभानामपि मनसि लोभं जनयतां
गुणानामेवायं तव जननि दोषः परिणतः ॥ १४ ॥

जडानन्धान् पङ्गून् प्रकृतिबधिरानुक्तिविकलान्
ग्रहग्रस्तानस्ताम्बिलदुरितनिस्तारसरणीन् ।
निलिम्पैर्निर्मुक्तानपि य निरयान्तर्निपततो
नरानम्भ त्रातुं त्वमिह परमं लेषजमसि ॥ १५ ॥

स्वभावस्वस्थानां सङ्गशिशिराणामयमपा-
मपारस्ते मातर्जयति मडिमा कोऽपि जगति ।
मुदायं गायन्ति ध्रुतलमनवद्युतिभृतः
समासाधाधापि स्फुटपुलकसान्द्राः सगरजाः ॥ १६ ॥

कृतक्षुद्रैर्नस्कानथ ञटिति सन्तममनसः
समुद्भर्तुं सन्ति त्रिभुवनतले तीर्थनिवडाः ।
अपि प्रायश्चित्तप्रसरणपथातीतयरिता-
न्नरानूरीकर्तुं त्वमिव जननि त्वं विजयसे ॥ १७ ॥

निधानं धर्माणां डिमपि य विधानं नवमुदां
प्रधानं तीर्थानाममलपरिधानं त्रिजगतः ।
समाधानं बुद्धेरथ भ्रु तिरोधानमधियां
श्रियामाधानं नः परिहरतु तापं तव वपुः ॥ १८ ॥

पुरो धावं धावं द्रविणामदिराघूर्णितदृशां
मडीपानां नानातरुणतरभेदस्य नियतम् ।
ममैवायं मन्तुः स्वछितशतलन्तुर्जुडधियो
वियोगस्ते मातर्यद्विड करुणातः क्षणमपि ॥ १९ ॥

मरुल्लीवालोलल्लडरिलुलिताम्भोजपटली-
स्मलत्पांसुम्रातश्चुरणविसरत्कीडुमरुचि ।
सुरस्त्रीवक्षोजक्षरदगरुजम्बालजटिलं
जलं ते जम्बालं मम जननजालं जरयतु ॥ २० ॥

समुत्पत्तिः पद्मारमणपटपद्मामलनभा-
न्निवासः कन्दर्पप्रतिभटजटाजूटभवनै ।
अथाऽयं व्यासङ्गो हतपतितनिस्तारणविधौ

न कस्माद्दुर्लभस्तव जननि जागर्तुं जगति ॥ २१ ॥

नगोभ्यो यान्तीनां कथय तटिनीनां कतमया
पुराणां संदर्तुः सुरधुनि कपर्दीऽधिरुरुडे ।
कथा वा श्रीभर्तुः पदकमलमक्षालि सलिलै-
स्तुलालेशो यस्यां तव जननि दीयेत कविभिः ॥ २२ ॥

विधत्तां निःशङ्कुं निरवधि समाधिं विधिरडो
सुभं शेषे शोतां हरिरविरतं नृत्यतु हरः ।
कृतं प्रायश्चित्तैरलमथ तपोदानयजनैः
सवित्री कामानां यद्वि जगति जागर्ति जननी ॥ २३ ॥

अनाथः स्नेहाद्रां विगलितगतिः पुण्यगतिदां
पतन् विश्वोद्धर्त्री गदविगलितः सिद्धभिषजम् ।
सुधासिन्धुं तृष्णाकुलितदृष्टयो मातरमयं
शिशुः सम्प्राप्तस्त्वामलमिड विदध्याः समुचितम् ॥ २४ ॥

विलीनो वै वैवस्वतनगरकोलाडलभरो
गता दूता दूरं क्वचिदपि परेतान् मृगयितुम् ।
विमानानां प्रातो विदलयति वीथिर्दिविषदां
कथा ते कल्याणी यदवधि मडीमण्डलमगात् ॥ २५ ॥

स्फुरत्कामकोधप्रभलतरसञ्जातजटिल-
ज्वरज्वालाजालज्वलितवपुषां नः प्रतिदिनम् ।
हरन्तां सन्तापं कमपि मरुदुल्लासलहरि-
च्छटायञ्चत्पाथःकणसराणयो दिव्यसरितः ॥ २६ ॥

धदं छि भ्रूलमाण्डं सकलभुवनाभोगभवनं
तरङ्गैर्यस्थान्तर्लुठति परितस्तिन्दुकमिव ।
स शेष श्रीकण्ठप्रविततजटाजूटजटिलो
जलानां सङ्घातस्तव जननि तापं हरतु नः ॥ २७ ॥

त्रपन्ते तीर्थानि त्वरितमिड यस्योद्धृतिविधौ
करं कर्षो कुर्वन्त्यपि डिल कपालिप्रभृतयः ।
धमं त्वं मामम्भ त्वमियमनुकम्पार्द्रदृष्टये
पुनाना सर्वेषामधमथनधर्षं दलयसि ॥ २८ ॥

श्रुपाकानां प्रातैरमितविचिडित्साविचलितै-
 विमुक्तानामेकं किल सदनमेनःपरिषदाम् ।
 अलो मामुद्धर्तुं जननि घटयन्त्याः परिकरं
 तव श्वाधां कर्तुं कथमिव समर्थो नरपशुः ॥ २८ ॥

न कोऽप्येतावन्तं भलु समयमारभ्य मिलितो
 यद्दुद्धारादाराद्भवति जगतो विस्मयभरः ।
 ठतीमामीडां ते मनसि चिरकालं स्थितवती-
 मयं सम्प्राप्तोऽहं सकलचित्तुमम्भ प्रणय नः ॥ ३० ॥

श्रुवृत्तिव्यासङ्गो नियतमथ मिथ्याप्रलपनं
 दुर्तर्कश्रुत्यासः सततपरपैशुन्यमननम् ।
 अपि श्रावं श्रावं मम तु पुनरेवं गुणगणा-
 नृते त्वल्लो नाम क्षणमपि निरीक्षित वदनम् ॥ ३१ ॥

विशालाभ्यामाभ्यां किमिह नयनाभ्यां भलु कृलं
 न याभ्यामालीढा परमरमणीया तव तनुः ।
 अयं हि न्यकारो जननि मनुजस्य श्रवणयो-
 र्थयोर्नान्तर्यातस्तव लहरिलीलाकलकलः ॥ ३२ ॥

विमानैः स्वच्छन्दं सुरपुरमयन्ते सुकृतिनः
 पतन्ति द्राक् पापा जननि नरकान्तः परवशाः ।
 विभागोऽयं तस्मिन्नशुभमयमूर्तो जनपदे
 न यत्र त्वं लीलादलितमनुजाशेषकलुषा ॥ ३३ ॥

अपि ध्रन्तो विप्रानविरतमुशन्तो गुरुसतीः
 पिबन्तो मैत्रेयं पुनरपि हरन्तश्च कनकम् ।
 विडाय त्वय्यन्ते तनुमतनुदानाध्वरजुषा-
 मुपर्यम्भ कीडन्त्यपिलसुरसम्भावितपदाः ॥ ३४ ॥

अलभ्यं सौरभ्यं हरति सततं यः सुमनसां
 क्षणार्देव प्राणानपि विरडशस्त्रक्षतदृष्टाम् ।
 त्वदीयानां लीलायलितलहरीणां व्यतिकरात्
 पुनीते सोऽपि द्रागल्ल पवमानस्त्रिभुवनम् ॥ ३५ ॥

डियन्तः सन्त्येके नियतमिहलोकार्थघटकाः
 परे पूतात्मानः कति य परलोकप्रणयिनः ।

सुभं शेते मातस्तव भलु कृपातः पुनरयं
जगन्नाथः शश्रत्त्वयि निखितलोडद्वयभरः ॥ ३६ ॥

भवत्या छि प्रात्याधमपतितपाभएऽपरिषत्
परित्राएरनेऽः श्वथयितुमशक्यः भलु यथा ।
ममाप्येवं प्रेमा दुरितनिवडेष्वम्भ जगति
स्वभावाऽयं सर्वैरपि भलु यतो दृष्यरिडरः ॥ ३७ ॥

प्रदोषान्तर्नृत्यपुरमथनलीलोद्धृतजटा-
तटाभोगप्रेङ्गुभल्लडरिभुजसन्तानविधुतिः ।
भिलकोऽङ्गीऽज्जलडमरुटङ्कारसुभग-
स्तिरोधत्तां तापं त्रिदशतटिनीताएऽवविधिः ॥ ३८ ॥

सदैव त्वय्येवार्पितकुशलचिन्ताभरमिमं
यद्वि त्वं मामम्भ त्यजसि समयेऽस्मिन्सुविषमे ।
तदा विश्वासोऽयं त्रिभुवनतलादस्तमयते
निराधारा येयं भवति भलु निर्व्याजकरुणा ॥ ३९ ॥

कपर्दादुल्लस्य प्रणयमिलदधार्ङ्गयुतेः
पुरारेः प्रेङ्गुभन्त्यो मृदुलतरसीमन्तसरणौ ।
भवान्या सापत्न्यस्फुरितनयनं कोमलरुया
करेणाक्षिमास्ते जननि विजयन्तां लडरथः ॥ ४० ॥

प्रपद्यन्ते लोकाः कति न भवतीमत्रभवती-
मुपाधिस्तत्रायं स्फुरति यद्विभीष्टं वितरसि ।
शपे तुभ्यं मातर्भम तु पुनरात्मा सुरधुनि
स्वभावादेव त्वय्यमितमनुरागं विधृतवान् ॥ ४१ ॥

ललाटे या लोडैरिड भलु सलीलं तिलकिता
तमो ङन्तुं धत्ते तरुणतरमार्ताएऽतुलनाम् ।
विलुम्पन्ती सद्यो विधिलिभितदूर्वासराणि
त्वदीया सा मृत्स्ना मम डरतु कृत्स्नामपि शुभम् ॥ ४२ ॥

नरान् मूढांस्ततज्जजनपदसमासकतमनसो
डसन्तः सोल्लासं विकयकुसुमप्रातमिषतः ।
पुनानाः सौरभ्यैः सततमलिनो नित्यमलिनान्
सभायो नः सन्तु त्रिदशतटिनीतीरतरवः ॥ ४३ ॥

यजन्त्येके देवान् कठिनतरसेवांस्तदपरे
 वितानव्यासक्ता यमनियमरक्ताः कतिपये ।
 अहं तु त्वन्नामस्मरणकृतकामस्त्रिपथगे
 जगज्जालं जाने जनि तृणजालेन सदृशम् ॥ ४४ ॥

अविश्रान्तं जन्मावधि सुकृतजन्मार्जनकृतां
 सतां श्रेयः कर्तुं कति न कृतिनः सन्ति विबुधाः ।
 निरस्तालम्भानामकृतसुकृतानां तु भवतीं
 विनाऽमुष्मिंल्लोके न परभवलोके छितकरम् ॥ ४५ ॥

पथः पीत्वा मातस्तव सपदि यातः सद्यश्चै-
 र्विमूढैः संरन्तुं क्वचिदपि न विश्रान्तिमगमम् ।
 छेदानीमुत्सङ्गे मृदुपवनसञ्चारशिशिरे
 शिराद्दुन्निद्रं मां सदयलृष्टये शायय यिरम् ॥ ४६ ॥

अधान द्रागेव द्रुढिमरमाणीयं परिकरं
 किरीटे बालेन्दुं नियमय पुनः पन्नगगणैः ।
 न कुर्यास्त्वं डेलाभितरजनसाधारणतया
 जगन्नाथस्यायं सुरधुनि समुद्धारसमयः ॥ ४७ ॥

शरथ्यन्द्रश्वेतां शशिशकलश्वेतालमुकुटां
 करैः कुम्भाम्भोजे वरभयनिरासौ य धृतीम् ।
 सुधाधाराकाराभरणवसनां शुभ्रमकर-
 स्थितां त्वां ये ध्यायन्त्युद्यति न तेषां परिभवः ॥ ४८ ॥

दरस्मितसमुल्लसद्भेदनकान्तिपूरामृतै-
 र्भवज्वलनभर्जिताननिशमूर्जयन्ती नरान् ।
 शिष्टेकमययन्द्रिकाययमत्कृतिं तन्वती
 तनोतु मम शन्तनोः सपदि शन्तनोरङ्गना ॥ ४९ ॥

मन्त्रैर्भौवितमौषधैर्मुकुलितं त्रस्तं सुराणां गणैः
 अस्तं सान्द्रसुधारसैर्विदलितं गारुत्मतैर्त्रावभिः ।
 वीथिक्षालितकालियाछितपटे स्वर्लोककल्लोलिनि
 त्वं तापं तिरयाधुना मम भवज्वालावलीढात्मनः ॥ ५० ॥

धूते नागेन्द्रकृत्तिप्रमथगणामणिश्रेणिनन्दीन्दुमुभ्यं

सर्वस्वं धारयित्वा स्वमथ पुरभिदि द्राक् पणीकर्तुङ्कामे ।
साकृतं डैमवत्या मृदुलसितया वीक्षितायास्तवाम्भ
व्यालोलोल्वासिवल्गल्लरिनटघटीताडुवं नः पुनातु ॥ ५१ ॥

विभूषितानङ्गरिपूत्तमाङ्गा सधःकृतानेकजनार्तिभङ्गा ।
मनोडरोत्तुङ्गयलत्तरङ्गा गङ्गा ममाङ्गान्यमलीकरोतु ॥ ५२ ॥

धमां पीयूषलहरीं जगन्नाथेन निर्मिताम् ।
यः पठेत्तस्य सर्वत्र जायन्ते सुप्रसम्पदः ॥ ५३ ॥

Encoded and proofread by Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com
Proofread by Sunder Hattangadi

——
Gangalahari by Jagannatha Pandit
pdf was typeset on December 22, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

